

בְּאֶרֶץ*

א

לָמָּה נִשְׁאַרְתָּ?

(על חרבות ירושלים)

וְלָמָּה לֹא הִעֲתִיק אֶל אֲבֵן-שֹׁתֶיהָ

יִצְחָק מִי־תְהוֹם עַל עֲרֻמוֹת לֹא-נוֹשְׁבוֹת?

וְלָמָּה הִשְׁאִירָהּ עֲלוֹבָהּ, חֲרָבָהּ, עֲנִיָּה,

מִפְלָצָת וְלֹא עִיר, קִינָה חִיָּה, כּוֹס חֲרָבוֹת!

לָמָּה נִרְצָה עוֹנֶךָ וְשִׁבְתָּ וְנִבְנִית עַל תֵּלֶךָ.

וְלִהְדָרְךָ אֵין זָכֹר, אֲדַמְתָּךְ לֹא פוֹרָה;

אֵין דִּשְׁאָ, רַק אֲבָנִים; אֵין עֵץ, אֲזֹל צֵלֶךָ.

וְתוֹכֶךָ — עִם אֵין-אוֹנִים, מִשְׁתַּחֲוִה לְאִגּוּרָה.

סֶחַר חֲסִידוֹת וְצִדְקָה, מַחֲנוֹת-מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים.

מִסְגֵּד, יְשִׁיבָה, מִקְלָט, יְהוּדִי, נוֹצָרִי, עֲרָבִי —

יַחַד בִּסְחִי נִמְאָס טוֹבָעִים וְלֹא בּוֹשִׁים

מִי־נִתִּיב־הַמִּכְאוֹבִים עַד "כֶּתֶל מַעֲרָבִי".

וְאֵנִי שׁוֹמֵם בְּלֵב נִדְפָה וְרַעְיוֹנֵי נַפּוּגִים,

מִמְרָאָה עֵינֵי גִבּוֹךְ, זֹעֵק זַעֲקָה מָרָה:

* א-ב, מימי בקורי הראשון. תרפ"ג (נדפסו בהשילוח כרך כ"ה);
ג, מימי בקורי השני. תרפ"ו.

לָמָּה נִשְׁאַרְתָּ? מַצֵּבָה כְּעוֹבָה לַהֲרוּגִים,
וְעִגְמַת נֶפֶשׁ לְחַיִּים, עוֹרָגִים לְעוֹ וְתַפְאָרָה.

לָמָּה לֹא הִרַס אוֹתָךְ אוֹיֵב עַד הַיְסוֹד

וְלֹא כָלָה הָאֲבָנִים וְהַחֹל עִם הַחֻמוֹת —

נִהְיָ שִׁמְךָ כּוֹכָב רַחוּקִי, שְׁאֲרִיתֶךָ — קֶרֶן-הוֹד

וְרוּחַ אֵל בְּזִיו־טְהָרָה מִרְחַפֶּת עַל הַמְּקוֹמוֹת.

וְלָמָּה לֹא טָבְעוּ כָּל הַתַּלִּים מִסָּבִיב

בַּהֲיוֹת שִׁבְרֶךָ כִּפְסִי, וְלֹא שִׁטְפוֹךְ הַמַּיִם —

וְתִהְיֶי קִדְמָתְךָ אֲגָדָה וְזִכְרֶךָ — תְּלוּם חֲבִיב,

וְסִפְרוֹ אֲבוֹת לְבָנִים: פֹּה הִיָּתָה יְרוּשָׁלַיִם!

וְלָמָּה עוֹד הַנֶּךְ, עִיר מוֹסְדִים מֵתִים.

עֲרַמַת רַחֲמָנוּת, חֲסֶרֶת נֶפֶשׁ וְתַעֲוִידָה!

בַּת-קוֹל צוֹחַת מִמּוֹרָיָה, מֵהֶרֶץ-יִתִּים:

הַזֹּאת עִיר חֲנָה דוּדִי, קִרְנָת מַלְכִי יְהוּדָה?

ב

נִצְנִי הַתְּחִיָּה

(על מושבות יהודה).

מִי עֲשֶׂכֶם וּיְכַנְנֶכֶם, נִצְנִים יָפִים?

הַכִּי פִסְגֵי יִשְׁעֵיהֶם הָיוּ טְמוּנִים בְּאֲדָמָה —